

ת"פ (כפר סבא) 55770-12-22 - מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים נ' אלי קבטה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 55770-12-22 מחלקה לחקירות שוטרים
נ' קבטה

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד הילה גריף

נגד

אלי קבטה
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד לירן זילברמן

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; הסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 2003, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון שבא לאחר הליך גישור שהתנהל לפניו, בעבירה של **מעשה פזיזות ורשלנות בנשק**, לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי העובדות, בעת הרלוונטית שירת הנאשם כלוחם משמר הגבול במשטרת ישראל בבסיס זמר שנמצא בין טול כרם לבקת אל גרביה. ביום 1.9.22 בשעה 23:00, במסגרת תפקידו כסייר בבסיס, עלה הנאשם לעמדת השמירה בה שמרה באותה עת השוטרת אלכסנדרה קודיאן. זמן מה לאחר מכן עלו לעמדת השמירה שני שוטרים נוספים וביניהם סעיד דבאח (להלן - **המתלונן**).

בין הנאשם למתלונן התקיים דין ודברים, ובסמוך לאחר מכן הרים הנאשם את רובה ה-M-16 שהיה בחזקתו, ביודעו שהמחסנית בתוך הנשק, כיוון אותו לעבר המתלונן כשהוא במרחק של כמטר ממנו, ובשלב זה דרך את הנשק. כתוצאה מכך, שני כדורי תחמושת נגרפו לכיוון בית הבליעה, נתקעו ויצרו

מעצור בנשק. משנבהלה אלכסנדרה נוכח מעשי הנאשם, הדפה את הנשק כלפי מטה.

בעודו מחזיק בנשק בידיו, הרים הנאשם בחזרה את הנשק וכיוון אותו שוב לעבר המתלון. אלכסנדרה ביצעה את אותה פעולה שנית, ושוב נאשם הרים את הנשק מעלה וכיוון אותו לעבר המתלון.

בשלב זה, דחפה אלכסנדרה בחוזקה את הנשק כלפי מטה, כך שנשמט מידיו של הנאשם ונותר תלוי על גופו באמצעות הרצועה.

לאחר מכן, לבקשת המתלון, נתן לו הנאשם את הנשק, המתלון הוציא את הכדורים שנתקעו בו והשיבו לידי הנאשם. הנאשם השיב את הכדורים למקום במחסנית, ביקש מהמתלון שלא לדווח על מעשיו ועזב את העמדה.

ביום 28.9.22 סיפר המתלון לאלכסנדרה שבעקבות האירוע הוא סובל מקשיי שינה, תחושות פחד וקשיים אישיים נוספים. כמו כן, תיאר שמיום האירוע ועד אותה עת לא הצליח לחשוף את שהתרחש בפני מפקדיו. בהמשך, בעקבות עידודה של אלכסנדרה, דיווח המתלון על האירוע למפקד הפלוגה.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן. הוסכם שהנאשם יישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר חובה בעניינו. עוד הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש ראוי של 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלון, ואילו ההגנה חופשית בטיעוניה. ההגנה ביקשה ששרות המבחן יבחן את שאלת ביטול ההרשעה.

תסקירי שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 14.8.24 עולה שהנאשם כבן 20, רווק, מתגורר בבית אמו ובן זוגה, ומזה כשנה עובד כמנהל סניף ברשת חנויות שטיחים ובשליחויות. אביו נפטר בהיותו בן 6, ואמו נישאה בשנית. מאז פטירת אביו מצבה הכלכלי של המשפחה מורכב ומגיל צעיר הוא נדרש לסייע בפרנסת המשפחה. אמו של הנאשם עובדת כמטפלת בקשישים. הנאשם תיאר קשר מורכב בינו לבין בן זוגה של האם, והשרות התרשם שבן הזוג לא מילא אחר צרכיו הרגשיים.

הנאשם בוגר 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. במרץ 2022 התגייס למג"ב ולאחר כחצי שנה הופסק שירותו הצבאי בשל מעורבותו בתיק דנן. הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

ברקע לעבירה מסר שהוא בעל היכרות עם המתלון מאז שירותו הצבאי כששררה ביניהם מתיחות. הנאשם קיבל אחריות מצומצמת על ביצוע העבירה, מסר כי אותה עת נכחו עימם שני חיילים נוספים במשמרת, החל ויכוח בינו לבין המתלון שהסלים, כשחייל נוסף התערב בוויכוח לטובת המתלון, ונוכח דבריהם חש מאוים וחשש שהם עלולים לתקוף אותו. לדבריו, דרך את הנשק באופן חלקי כך שהכדור לא נכנס לבית הבליעה ועל כן, לא ראה בכך יצירת סיכון ממשי לחייו של המתלון. הנאשם שלל שהפנה את הנשק כלפי המתלון, מסר שלא התכוון לירות במתלון ושכוונתו הייתה להרתיע אותו, אך לא חשב על משמעות מעשיו. במבט לאחור מסר הנאשם שהוא מודע לפסול במעשיו, שפעל באופן

פיזי מבלי לשקול את משמעות המעשים, אך השרות התרשם שהנאשם ממזער מחומרת הדברים, מתקשה לראות חלקיו ודפוסיו הבלתי מווסתים, משליך אחריות כתגובה להתנהגות המתלונן ומתקשה לראות מידת סיכון שיצר והנזק שנגרם. עוד התקשה לגלות אמפתיה למצבו של המתלונן, אך הסכים שעליו לפצותו בשל התנהגותו כלפיו.

הנאשם ביטא אמביוולנטיות לגבי שילובו בהליך טיפולי, אך הסכים לבחון צרכיו בתחום הוויסות והביע הסכמה להשתלב בטיפול בתחום האלימות. על כן, הופנה לקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים ונמצא ברשימת המתנה.

שרות המבחן התרשם שהנאשם אינו מאופיין בדפוסים שוליים מושרשים, אך ניכרו דפוסי אלימות ואימפולסיביות ובעת כעס הוא אינו שוקל השלכות מעשיו, מאופיין בנוקשות מחשבתית וקושי בשקילת תוצאות מעשיו וחומרתם, ופעל בטשטוש ובהכחשה למול השרות כשהתקשה לבחון התנהלותו הבעייתית והמסכנת. ממכלול הפרמטרים העריך השרות שהסיכון להישנות התנהגות אלימה הינה בינונית וחומרתה צפויה להיות נמוכה. על כן, הומלץ על השתלבותו של הנאשם בטיפול ייעודי לצעירים.

4. מתסקיר משלים מיום 2.2.25 עולה כי בתקופת הדחייה שיתף הנאשם שאמו נפרדה מבן זוגה, ומאז הפרידה ההתרשמות שחלה רגיעה בקשר שלו עם אמו. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית, מגיע בקביעות וחש בנוח לשתף בקשייו ולהעמיק בדפוסיו בעת ביצוע העבירה. ההתרשמות היא שהנאשם עורך מאמצים כדי לבחון את דפוסיו המכשילים לאורך חייו, רוכש כלים להתמודד בסיטואציות מורכבות ולומד לשתף בקשייו.

ביחס לעבירה התרשם השרות שלצד נטייתו של הנאשם להשליך התנהגותו כתגובה להתגרות מצד המתלונן, בעת הזאת קיימת יכולת גוברת של לקיחת אחריות על התנהגותו האלימה, להכיר בפגיעה ולהבין את הבעייתיות שבהתנהגותו. עוד ניכר שהנאשם מצליח להתחבר באופן אמפתי למתלונן ולפגיעה בו. הנאשם מסר כי בסיוע ההליך הטיפולי הוא לומד דרכים לוויסות עצמי במצבי כעס ולביטוי מילולי של צרכיו ועמדותיו. כמו כן ניכר שיפור ביכולתו להתבוננות אודות התנהגותו ודפוסיו בכל הקשור ליחסיו עם הסובבים אותו. הנאשם הביע נכונות ומוטיבציה להמשך ההליך הטיפולי.

בנסיבות אלה, המליץ שרות המבחן על ענישה של מאסר בדרך של עבודות שרות.

באשר לשאלת ביטול ההרשעה, נוכח חומרת העבירה והעובדה שהנאשם לא מסר כל מסמך ממנו נלמדת פגיעה ממשית, שרות המבחן לא בא בהמלצה להימנע מהרשעת הנאשם בדין.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצע הנאשם, ולמידת הפגיעה הגבוהה בהם. היא הפנתה לכך שהנאשם לא חדל ממעשיו כאשר בשלושת הפעמים היה צורך בהתערבות חיצונית בכדי לגרום לו לחדול ממעשיו, כאשר מדובר בנאשם בגיר שבחר במודע ובשליטה מלאה לבצע את העבירה, כשהסיטואציה מלמדת על פוטנציאל קטלני. עוד נטען שיש לתת את הדעת

לשיקול הרתעת הרבים, מכיוון שלא מדובר במשחק בנשק, אלא בדין ודברים שהתפתח בין הנאשם למתלונן במהלכו כיוון הנאשם את נשקו כלפיו. על כן, קיים צורך בענישה משמעותית שתרתיע ותמגר את התופעה. לאחר שהתחשבה בגיל צעיר, בהיעדר עבר פלילי, בהודאה בהזדמנות הראשונה ובאמור בתסקירי שרות המבחן, עתרה התובעת לדחות את בקשת ההגנה להימנע מהרשעת הנאשם, לאמץ את המלצות שרות המבחן ולגזור עליו 8 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

6. ב"כ הנאשם טען שהוא ביצע את העבירה בהיותו בן 18 ו-10 חודשים. בהיבט של הסיכון נטען שכדורי התחמושת יצרו מעצור בנשק, כך שהנשק לא היה מסוגל לירות בשל אותו מעצור, לא בוצעה נקירה באופן המלמד שלא נשקפה סכנת חיים למעורבים באירוע. נטען שהנאשם הודה והורשע בעבירת עוון, מעשה פזיזות ורשלנות בנשק. ההגנה הפנתה לנסיבות חיי המורכבות של הנאשם ולתסקיר השני המשקף מגמה חיובית. נטען שאמנם השרות לא בא בהמלצה לסיום ההליך ללא הרשעה, אך נראה שלו היו מוצגים מסמכים המלמדים על נזק קונקרטי, נראה שההמלצה היתה שונה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה הדנה ב"בגירים-צעירים", וביקש לערוך "מקבילית כוחות" בין נסיבות העבירה ומידת חומרתה לבין דרישת הנזק הקונקרטי. נטען שמדובר באירוע חד פעמי בגינו נענש הנאשם בכך שפוטר מהשרות. עוד נטען שבמקרים דומים נקטה המאשימה בדין משמעת (ביד"מ 25/24 **המפקח הכללי נגד עיראקי** (20.5.24)). הסניגור הפנה לסעיף 13 לתוספת הראשונה בפקודת המשטרה, "החזקה או הפעלה של כלי ירייה שלא במידת הזהירות הנדרשת או בניגוד לפקודות משטרת ישראל", המאפשר העמדה לדין משמעת.

לפיכך, עתרה ההגנה לביטול ההרשעה ולהטלת צו מבחן למשך שנה. לחילופין, עתרה ההגנה להסתפק במאסר על תנאי. עוד ביקשה שבהיעדר תסקיר נפגע, סכום הפיצוי שיפסק יהיה סמלי.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על האירוע, ואמר שהיום הוא מבין את ההשלכות של מעשיו ונמצא במקום אחר בחייו.

דין והכרעה

8. עבירות בנשק, גם מסוג רשלנות, חמורות ואין להקל בהן ראש. הפסיקה עמדה על כך שלא אחת תאונות שנגרמות מהתעסקות בנשק גובות מחיר כבד של חיי אדם ופוגעות בשלמות הגוף. מדובר בעבירות מסכנות חיים, שהסיכון הכרוך בהן, אינו מסוג הסיכונים שחברה מתקדמת וחפצת חיים מוכנה לסבול [ת"פ (מחוזי ב"ש) 8173/08 **מדינת ישראל נ' יואב** (21.9.09)].

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם שמירה על ערך קדושת החיים, הגנה על שלום הציבור וביטחון, שמירה על טוהר המידות, המשמעת ואמון הציבור בכוחות הביטחון ובמסגרת הצבאית, האמונים, מעצם תפקידם, בשמירה על הסדר הציבורי ובהגנה על האזרחים.

[ת"פ (מחוזי חי') 8864-08-18 **מדינת ישראל נ' מולא** (26.9.19); ת"פ (שלום רמ') 16723-06-10 **מדינת ישראל נ' אבו** (3.7.13)].

במקרה דנן מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בינונית, הואיל ומחד, מדובר בשימוש בנשק קטלני, במסגרת תפקיד צבאי, בסיטואציה סתמית של ויכוח ולא במסגרת פעילות מבצעית או במקום בו חש הנאשם באיום או בסכנה לחייו; ומאידך, לא בוצע ירי בנסיבות אלה, לא נפלט כדור והאירוע לא הסתיים בפגיעה בגוף או חלילה בפגיעה בחיי אדם.

9. מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עולה שהנאשם ביצע את העבירה מיוזמתו ולבדו, בהיותו לוחם מג"ב במשטרת ישראל, הוא כיוון את רובה ה-M-16, שלוש פעמים לעבר המתלונן, שעמד כמטר ממנו, כשהמחסנית בתוך הנשק, ודרך את הנשק.

הנאשם לא התעשת ולא חדל ממעשיו מיוזמתו לאורך כל האירוע.

אדרבא, למרות שאלכסנדרה הורידה את נשקו, פעמיים, למטה, הנאשם המשיך להרים את הרובה ולכוון אותו כלפי המתלונן. רק בפעם השלישית שחזר על מעשיו, דחפה אלכסנדרה בחוזקה את הנשק כלפי מטה, כך שהוא **נשטט** מידי של הנאשם ונותר תלוי על גופו באמצעות הרצועה.

בנוסף, הנאשם אף ביקש מהמתלונן בתום האירוע שלא ידווח על מעשיו.

כאמור, מדובר בנסיבות חמורות המלמדות על היעדר שליטה מצד הנאשם ועל מסוכנות רבה, כמו גם ניסיונו של הנאשם להשתיק את הדיווח על האירוע.

יצוין שבמהלך דריכת הנשק על ידי הנאשם שני כדורי תחמושת נגרפו לבית הבליעה, נתקעו ויצרו מעצור בנשק. אלמלא המעצור, לא מן הנמנע שהיה נפלט כדור, אף בשגגה, לאחר דריכת הנשק, כלפי מי מהנוכחים באירוע, כך שפוטנציאל הנזק במקרה זה עצום, כדי פגיעה בגוף או בנפש.

נקל איפוא לשער את הטראומה שנגרמה למתלונן בעקבות האירוע, וכפי שמצוין בכתב האישום המתוקן כחודש לאחר האירוע סיפר המתלונן לאלכסנדרה שהוא סובל מקשיי שינה, תחושות פחד וקשיים אישיים נוספים, ושבמהלך החודש מאז האירוע לא הצליח לחשוף את שהתרחש בפני מפקדיו. למעשה, רק בעקבות עידודה של אלכסנדרה, דיווח המתלונן על האירוע למפקד הפלוגה.

10. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הפסיקה הבחינה, באופן עקרוני, בכל הנוגע לענישה בעבירה בה הורשע הנאשם, בין שלוש סיטואציות שונות - שימוש בנשק על רקע עברייני; משחק בנשק או טיפול בו באופן רשלני; ושימוש בנשק במסגרת פעילות מבצעית.

בת"פ (שלום חי') 12816-07-22 **מדינת ישראל נ' דייסי** (1.5.24) נאמר:

"ההבחנה חשובה, שכן היא משפיעה הן על המתחם הראוי לאירוע, והן על העונש בתוך המתחם. מן הסתם, ירי מכוון בנסיבות עברייניות נמצא ברום הענישה, כשהדבר נמדד גם לפי תוצאת המעשה, ואילו ירי במסגרת מבצעית, גם אם הוא גורם לתוצאה קשה, זוכה לעמדה עונשית מרוככת יותר ומצוי בתחתית הקשת העונשית, ובתווך, בין לבין, מצוי הירי הרשלני הפזיז".

בענייננו מדובר בהתנהלות רשלנית בנשק, על סף האיומים בהתנהגות כלפי המתלונן (אף שעבירת האיומים נמחקה מכתב האישום המתוקן).

עיון בפסיקה מעלה שקיים מנעד רחב של ענישה, כאשר בחלק מהמקרים נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שרות [ע"פ (מחוזי ת"א) 71512/04 **משה נ' מדינת ישראל** (22.6.06); ת"פ (מחוזי נצ') 1089/04 **מדינת ישראל נ' מותעאב** (9.8.04)]; בחלק מהמקרים הוטל מאסר על תנאי לצד צו של"צ [ת"פ (שלום רמ') 16723-06-10 **מדינת ישראל נ' אבו** (3.7.13); ת"פ (מחוזי ב"ש) 8173/08 **מדינת ישראל נ' יואב** (21.9.09)]; ובמקרים חריגים הסתיימו הליכים ללא הרשעה [ת"פ (שלום ב"ש) 49735-09-11 **מדינת ישראל נ' תמם** (10.7.12); ע"פ (מחוזי נצ') 47763-06-19 **נסרה נ' מדינת ישראל** (23.9.19); ת"פ (שלום חי') 16632-08-22 **מדינת ישראל נ' אשואן** (14.10.24)].

11. נוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודת שרות ל-10 חודשי מאסר בפועל**.

סוגיית ביטול ההרשעה

12. אני דוחה מכל וכל את עתירת ההגנה לסיום ההליך ללא הרשעה.

כידוע, אדם שנמצא כי ביצע עבירה פלילית, יורשע בדין, ואילו החריג לכלל הוא סיום ההליך ללא הרשעה. אני סבור שעניינו של הנאשם אינו עונה על שני המבחנים שנקבעו ב**הלכת כתב** (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(3) 337) שבהתקיימם ישקול בית המשפט צעד חריג של הימנעות מהרשעה.

ראשית, מדובר בעבירה חמורה ובנסיבות ביצוע חמורות, כאשר אך כפסע בין התנהלות הנאשם לבין פגיעה בגוף או בנפש. אף אם מדובר בעבירה שהיסוד הנפשי בה הוא רשלנות, עדיין יש בה פוטנציאל קטלני והסתברות ממשית לפגיעה בגוף.

שנית, כפי שהטעים שרות המבחן, לא הוכח נזק קונקרטי שייגרם לנאשם לו ההרשעה תיוותר על כנה,

גם בהתחשב בגילו הצעיר.

ושלישית, ההלכה המשפטית ברורה ומוכרת לפיה על מנת לסטות מהמלצה שלילית של שרות המבחן נדרשים טעמים מיוחדים, וכאלה אין בנמצא.

משכך, לא מצאתי להיעתר לבקשת ההגנה להימנע מהרשעת הנאשם בדין.

13. לאחר שבחנתי את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, החלטתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

א. הנאשם רווק, צעיר כבן 21, נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה, לאחר הליך גישור שהתנהל לפניי, נטל אחריות וחסך בזמן שיפוטי יקר. את העבירה ביצע בגיל 18 ו-10 חודשים, כשהוא צעיר לימים ואישיותו עדיין לא מגובשת. תיקון 116 לחוק העונשין, וכן הפסיקה, קובעים שבין שיקולי הענישה יש להביא, במיוחד, את גילו הצעיר של הנאשם.

[ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.06.13); ע"פ 6961/17 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (7.3.18); ת"פ (מחוזי חי') 12376-04-20 מדינת ישראל נ' ארפאעיה (17.2.21); ת"פ (מחוזי נצ') 35007-04-13 מדינת ישראל נ' עזאזיה (8.1.15)].

ב. הנאשם נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי עד לאירוע דנן, ושומר על יציבות תעסוקתית.

ג. כתב האישום בעניינו תוקן לקולא באופן משמעותי ועבירת האיומים שיוחסה לו מלכתחילה נמחקה.

ד. מתסקירי שרות המבחן עולה שלמרות שהנאשם אינו מאופיין בדפוסים שוליים מושרשים, הרי שבעת האירוע ניכרו דפוסי אלימות ואימפולסיביות, הוא לא שוקל השלכות מעשיו, קיימת נוקשות מחשבתית, וניכר שהנאשם פעל בטשטוש ובהכחשה למול השרות, כשגם התקשה לבחון התנהלותו הבעייתית והמסכנת. מסוכנותו של הנאשם, איפוא, הוערכה כבינונית ברמת חומרה בינונית.

עם זאת, בתסקיר השני ניכר שהנאשם נמצא בדרך הנכונה לשקם את מצבו. הגם שבתחילה קיבל אחריות מצומצמת, מזער מחומרת הדברים, השליך אחריות כתגובה להתנהגות המתלונן והתקשה לראות מידת סיכון שיצר והנזק שנגרם, או לגלות אמפתיה למתלונן, הרי שבהמשך, לאחר שהחל השתלבות בהליך טיפולי, שיתף פעולה עם התכנים, העמיק בבחינת דפוסיו בעת ביצוע העבירה, ערך מאמצים כדי לבחון את דפוסיו המכשילים לאורך חייו ורכש כלים להתמודד בסיטואציות מורכבות.

ה. למעשה, הנאשם "נענש" בכך שפוטר מן השרות ושירותו הצבאי הופסק. כמו כן, כיום הנאשם אינו אוחז בנשק, ונוכח העובדה שהעבירה בוצעה בנשק, הרי שניתן לומר שרמת הסיכון בעניינו פחתה עוד יותר.

14. עיינתי בתיק ביד"מ 25/24 אליו הפנה ב"כ הנאשם ואין הנדון דומה לראיה. שם דובר בנאשמת ששירתה כחוקרת במשטרה והחזיקה באקדח ברישיון. בכתב האישום נאמר שבעקבות ריב שהתגלע בין הנאשמת לבן זוגה היא שתתה משקאות אלכוהוליים וארזה את חפציה במטרה לעזוב את הבית. במהלך אריזת החפצים, נטלה הנאשמת את האקדח מהארון, הוציאה ממנו את המחסנית, והתיישבה על המיטה תוך שהיא אוחזת באקדח וקנהו מופנה לכיוון ראש המיטה. בהמשך, דרכה הנאשמת את האקדח ונקרה לכיוון הכריות במיטה. בנוסף, במספר הזדמנויות, פרקה הנאשמת את האקדח בבית בניגוד לפקודות והוראות הנוהל.

בענייננו, המחסנית של הנאשם היתה ב"הכנס"; הנאשם כיוון את הנשק למתלונן כשהוא במרחק כמטר ממנו; הנאשם דרך את הנשק; והנאשם הרים את הנשק פעמיים נוספות וכיוון אותו לעבר המתלונן, חרף העובדה שאלכסנדרה הדפה את הנשק כלפי מטה.

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, וזאת בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 21.4.25 ובהסכמת הנאשם. הנאשם ירצה את עבודות השרות במתנ"ס דורה, רח' נחום 35, נתניה, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 29.6.25 שעה 08:00 ביחידת עבודות השרות, מחוז מרכז, רח' סלמה 53 תל אביב.

מובהר לנאשם שבמידה ולא יבצע את עבודות השרות, או לא יישמע להוראות הממונה ולנהליו, יהיה מוסמך הממונה להורות על הפסקת עבודות השרות והנאשם יישא את יתרת העונש במאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת/4) בסך 1,500 ₪ שישולם עד ליום 15.7.25.

ד. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה מהיום.

הנאשם מוזהר שבמידה ולא יישמע להוראות שרות המבחן ולנהליו, או שלא יעמוד בצו המבחן, יהיה מוסמך בית המשפט לשוב ולגזור את דינו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"ה, 22 אפריל 2025, במעמד ב"כ המאשימה, גב' עדן ברזילי,
מתמחה, הנאשם ובא-כוחו.